

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/5/2024
Identifikačné číslo spisu:	8620200181
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8620200181.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. F. C., narodenej XX. S. XXXX, I., N. XXXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom v Stropkove, Námestie SNP 7, proti žalovanej obchodnej spoločnosti Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Branislava Máčaja, s. r. o., so sídlom v Bratislave - mestskej časti Nové Mesto, Vajnorská 21A, IČO: 46 759 875, o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 5.000 eur, vedenom na Okresnom súde Bardejov (predtým Okresný súd Svidník) pod sp. zn. SK-5C/5/2020, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. marca 2023 sp. zn. 6Co/3/2023, o návrhu žalovanej na vydanie doplnacieho uznesenia, takto

rozhodol:

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. apríla 2024 sp. zn. 1Cdo/5/2024 sa dopĺňa nasledovne:

Dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. marca 2023 sp. zn. 6Co/3/2023 vo zvyšnej časti o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Svidník (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 17. júna 2022 č. k. 5C/5/2020-145 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.300 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 30. marca 2023 sp. zn. 6Co/3/2023 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 110 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku potvrdil, v prevyšujúcej vyhovujúcej časti zmenil rozsudok tak, že žalobu na zaplatenie nemajetkovej ujmy v tejto časti zamietol (I. výrok). Žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolený súd“) na dovolanie žalovanej uznesením z 30.

apríla 2024 zn. 1Cdo/5/2024 rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/3/2023 z 30. marca 2023 vo výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná podala v lehote 15 dní od doručenia uznesenia dovolacieho súdu návrh na doplnenie uznesenia dovolacieho súdu z 30. marca 2024 zn. 1Cdo/5/2024 s poukazom na to, dovolaním napadla nielen výrok II. rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania, ale aj výrok I., ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 110 eur, o ktorej časti dovolací súd opomenul rozhodnúť. Na základe uvedeného žalovaná navrhla, aby dovolací súd vydal doplniace uznesenie a zrušil rozsudok odvolacieho súdu vo výroku I., ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 17. júna 2022, č. k. 5C/5/2020 v časti uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 110 eur a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

5. Podľa § 225 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

6. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

7. Podľa § 453 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie.

8. Nakoľko dovolací súd v uznesení z 30. apríla 2024, zn. 1Cdo/5/2024 nerozhodol o dovolaní žalovanej, ktorou napadla výrok I. rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd o ňom rozhodol týmto doplniacim uznesením tak, že dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. marca 2023 sp. zn. 6Co/3/2023 vo zvyšnej časti odmietol.

9. Žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“), podala proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila ustanovením § 420 písm. f) CSP. Okrem výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania, napadla žalovaná dovolaním aj výrok I. rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku I. v časti uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 110 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dovolateľka mala za to, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil realizáciu procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Porušenie práva na spravodlivý proces dovolateľka videla v tom, že odvolací súd nepostupoval v súlade s ustanoveniami CSP, rozhodol v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, pričom tento odklon nijakým spôsobom neodôvodnil, ako aj v nedostatočnom odôvodnení rozsudku, čím je rozsudok podľa dovolateľky nepreskúmateľný. Žalovaná v podstatnom namietala, že odvolací súd v súvislosti s námietkou premlčania na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež vec nesprávne právne posúdil. Dovolateľka sa nestotožnila so záverom odvolacieho súdu v otázke začiatku plynutia premlčacej doby, že začiatok všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, t.j. dňa 09. februára 2017, kedy boli dokumenty s osobnými údajmi žalobkyne nájdené nálezcami. Mala za to, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že k tomu došlo v priebehu mesiaca január 2017, kedy najneskôr dňa 25. januára 2017 sa dokumenty obsahujúce údaje žalobkyne už nachádzali v neuzamknutom sklade na papierový odpad, kde ich až dňa 09. februára 2017 našiel nálezcami. V tejto súvislosti zdôraznila, že podľa § 11 Občianskeho zákonníka je právne významný časový moment, kedy vznikla na strane dotknutých osôb hrozba neoprávneného sprístupnenia osobných údajov nepovolanej osobe a nie až moment, kedy sa nepovolaná osoba s takýmito údajmi objektívne oboznámila. Ďalej namietala, že odvolací súd odignoroval celú radu dôkazov, ktoré nasvedčujú tomu, že sa dokumenty najneskôr dňa 25. januára 2017 nachádzali v neuzamknutom sklade. In fine dovolateľka namietala, že posúdenie otázky premlčania zo strany odvolacieho súdu, ale aj súdu prvej inštancie nemá žiadnu oporu vo vykonanom

dokazovaní a ako také je svojvoľné. Podľa žalovanej tým došlo zo strany súdu k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej procesné práva a v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že podané dovolanie považuje za neprípustné a taktiež za nedôvodné. Uviedla, že z podaného dovolania možno usúdiť, že žalovaná prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP, avšak žalovaná zrejme si vedomá neprípustnosti dovolania z dôvodu majetkového cenzu (§ 422 ods. 1 písm. a) CSP) poukazuje na prípustnosť a dôvodnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP. Rovnako posudzujúc argumentáciu žalovanej považovala ho žalobkyňa za nedôvodné a navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol.

11. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné vo zvyšnej časti odmietnuť.

12. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalovanej, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

14. Dovolateľka, vychádzajúc z obsahu jej dovolania (§ 124 CSP), prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP a porušenie práva na spravodlivý proces videla v tom, že odvolací súd prijal nesprávny právny záver ohľadom premĺčania práva žalobcu v nadväznosti na vykonané dokazovanie a ustálenie skutkového stavu.

15. Dovolaciemu súdu sa v prvom rade žiada uviesť, že dovolanie primárne spočívalo na opakovaní odvolacej argumentácie žalovanej, vlastnom hodnotení dôkazov a z nich vyplývajúceho skutkového stavu, polemike s právnymi závermi tak odvolacieho ako aj prvoinštančného súdu, spochybňovaním správnosti ich rozhodnutí, resp. kritikou prístupu súdov k právnemu posudzovaniu veci.

16. Dovolací súd vo svojej rozhodovacej praxi už konštantne pripomína, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmavať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

17. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorého prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porovnaj I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420

písm. f) CSP.

18. Dovolací súd pri posudzovaní dôvodnosti namietaného porušenia procesných práv dovolateľky nezistil také nedostatky v postupe odvolacieho súdu, ktoré by odôvodňovali záver, že jeho závery by boli svojvoľné. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu.

19. K dovolacej námietke žalovanej ohľadom nesprávneho právneho posúdenia začiatku plynutia premlčacej doby dovolací súd na tomto mieste podotýka, že už podľa predchádzajúcej úpravy občianskeho súdneho konania dospel najvyšší súd k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením veci (viď R 54/2012 a tiež 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010, 8ECdo/170/2014). Podľa právneho názoru najvyššieho súdu nie je ani po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť strany civilného sporového konania uskutočňovať jej patriace procesné oprávnenia. Na tom, že ani prípadné nesprávne právne posúdenie veci nezakladá dovolateľkou tvrdenú vadu zmätočnosti, zotrval aj judikát R 24/2017 a tiež viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (1Cdo/202/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/94/2017, 4Cdo/47/2017, 5Cdo/145/2016, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/76/2018, 9Cdo/278/2020, 9Cdo/248/2021). Právne posúdenie môže zakladať dovolací dôvod v zmysle § 421 CSP cez prizmu niektorej zo skutkových podstát uvedených pod písmenom a) až c) (§ 421 ods. 1 CSP). Skutočnosť, že dovolateľka má odlišný právny názor než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

20. Dovolací súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že žalovaná neopodstatnene namietala nesprávny procesný postup súdov nižších inštancií, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jej procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP). Dovolací súd preto dovolanie žalovanej vo zvyšnej časti odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.